

NÉMETH SÁNDORNÉ
magyar szak- és munkaközösségvezető tanár
Paragvári Utcai Általános Iskola
Szombathely

Pedagógusnapra köszöntő

Zene: József Attila: Kertész leszek... versének zenei feldolgozása

Narrátor 1.

Ismét eltelt egy év. Elsuhant mellettünk az idő.

Versmondó 1.

„s vitt, forgatott a forgó gömbsziget,
vitt a vén Föld, fényévek tengerén, [...]
időtlen fények közt repültem a
fényszigetenger porszemszigetén
szigetporszemek fényporszeme, én.”

Magnóról hangbejátszás (Egy idősebb tanár előadásában versrészlet)

„Öregség, bölcs fegyelmezője vérnek,
taníts meg, hogy csendemhez csendben érjek.

Ne ingerelj panaszra vagy haragra,
Hangoskodóból halkíts hallgatagra.

Csak bukdácsoló patakok csevegnek,
Folyók a torkolatnál csendesednek.”

Narrátor 1.

Idősebbek lettünk, de megint gazdagodtunk sok-sok élménnyel, amit az iskolában, az iskolától kaptunk. Az iskolától?! Igen...

Narrátor 2.

Tanítóinktól, tanárainktól, akiknek szeretnénk megköszönni fáradtságos munkájukat, a szeretetet, mellyel hozzánk fordulnak:

Versmondó 2.

„Nézzétek:
Fény villan az égen, és azt lobogja: szeressétek egymást!

Halljátok:

Az óceánok fölzúgnak, így zúgnak: szeressétek egymást!

A hegyek közt mennykővek dübörögnek: szeressétek egymást!” (Sárközy György)

Narrátor 2.

Tanítóink, tanáraink által és velük éljük át naponként, hogy az ember benső világát három alapérték szövi át: az igazság, a szépség, a jóság.

Narrátor 1.

Aki szép, lehet csak szép. Aki igaz, lehet csak igaz. Ám, aki jó, az már egy kicsit szép is, és ott csírázik lelkében az igazság is.

A jóság az az alapérték, mely legmélyebben felel meg az emberi természetnek. A jóság lelki egészségünk feltétele. A jóság birtoklásával érzi az ember teljesnek az életét.

Narrátor 2.

Tanítóink, tanáraink munkáját áthatja a tanítványok iránti szeretet, amit naponta érzünk:

Versmondó 3.

„A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet
nem féltékeny, nem kérkedik, nem kevély.
Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát,
Nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel.
Nem örül a gonoszságnak,
Örömét az igazságban leli.”

Zene: A napfény íze című film zenéje

Narrátor 2.

Tanítóink, tanáraink munkája során megtapasztaljuk, hogy mi vezérli hivatástudatukat:

Narrátor 1.

„Nagy hajlam, hogy ontsa tűzét, hogy lehetőleg mindazt közölni akarja, amit közölhet, s a kétségei közül azokat, amelyeket még fejletlen lélek megérthet, valamint hogy példájával hatni akarjon minden erővel, [...] hogy emlékezni tudjon saját fiatalságára.”

Narrátor 2.

A gyermek ember. Ember az indulás lendületével. Szellemük nyitott. Lényük csodálkozás és öröm. Létük szírom-törékeny. Ősbizalommal néznek embert és világot.

Narrátor 1.

Az iskolába kerülve hirtelen és élesen határolódik el a játék a feladattól, és kezdetét veszi valami egészen új dolog, amely hosszú éveken át fog tartani, s amelynek végén a kicsiből felnőtt lesz.

Narrátor 2.

Tanítóink, tanáraink szeretete kísérőtársunk az évek folyamán:

Versmondó 1.

„Szemeim fáradtak, de tiszták,
ragyogva nézik: lelkem erejét
egy egész kert virágai hogy isszák.

Örök kertemben, napfényes lugasban,
álmodó kertész, nézek szanaszét:
Kint ős és tél, itt benn mégis tavasz van.

... virágok, ágak,
nőnek körém és fölém lombosodnak
élő lugasnak, gyümölcskoronának.

Szemeim fáradtak, de tiszták,
ragyogva nézik: növekvő csodáim
Már az egész láthatárt beborítják.”

Narrátor 2.

Tanítóink, tanáraink megmutatják, hogy mindannyiunkban ég a „lángocska”, s hogy annak fényénél mindig rábukkanunk valami jóra:

Narrátor 1.

„A lángocskának az ember a gondolataiból építhet fészket, abban ellakhat, akár el is alhat, hogy egy újabb gondolat majdan ismét lángra lobbantsa. Elvégre ki tagadná, hogy léteznek gyújtó hatású gondolatok?

Az élet s benne az ember, valóban tele van kincset érő lehetőségekkel. És bármit könnyű elérni, amit az ember igazán akar. Akarni viszont nagyon nehéz.”

Narrátor 2.

„Az, amit az iskolának el kell végeznie, elsősorban, hogy megtanítsa, hogyan kell tanulni, hogy felkeltse a tudás iránti étvágyat, hogy megtanítsa a jól végzett munka örömére és az alkotás izgalmára, hogy megtanítsa arra, hogy szeressük azt, amit csinálunk, és hogy segítsen megtalálni azt, amit szeretünk csinálni.”

Tánc

Narrátor 2.

Tanítóink, tanáraink, példamutató, irántunk érzett töretlen bizalma megmutatja, hogy akarni úgy kell:

Narrátor 1.

„..., hogy mindent félreteljünk, mindenről lemondjunk, csak egy célért éljünk. Ennyire akarni persze csak szakaszosan lehet. Nem egyfolytában, egy életen át. Mert az akarat is kifárad. Szükség van pihenőkre! De kellenek az újabb és újabb célok, amelyekért akarni érdemes.”

Versmondó 2.

Minden napom, míg létezem,
Mindig igaz legyen, érezzem,
Elhiggyem, érdemes küzdenem.”

Versmondó 3.

„Egy szent eszmém volt: tenni, tenni,
Vezetni ember-milliót,
Millió szív iránytűje lenni,
Alkotni mindig maradót...”

Narrátor 1.

Valami belső lámpása lehetett Pál apostolnak is, aki a korinthusbeliekhez írt első levelében a szeretetet dicsőítette.

„... ha jövendőt tudok is mondani és minden titkot és minden tudományt ismerek is, és ha egész hitem van is, úgyszólván, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok.”

Költői szépségű szavak. A Bibliából kiragadva tovább élnek. De ha kivetkőztetjük őket a szépségből, amellyel a költészet ruházta fel őket, meglátjuk köntösük alatt a pöre prózát, mely sűrítve is kifejezhető:

Narrátor 2.

„Szeretet nélkül üresen kong minden, s eltörpül, mi hatalmas lehetne az emberben!”
(Kun Erzsébet)

Zene: Csajkovszkij: B-moll zongoraverseny

Narrátor 2.

Tanítóink, tanáraink tanításba és tanítványaikba vetett hite olyan, mint a varázslatos kincskereső lángocska:

Narrátor 1.

„Rejtett kincs ugyanis mindenki van. Nemeszser rubinnál értékesebb. Csak némelykor nehéz rábukkanni. Ha az ember képessé válik arra, hogy gondolatait egy pontra tömörítse, azon a ponton kell felbukkannia a kincsnek. Ez a kincskereső lángocska varázserejének titka!”

Narrátor 2.

Köszönjük az odaadó és önzetlen szeretetet, hisz akik a bizalom lángját annyira tudják szítani, mint ők, soha nem várnak viszonzást, mert az önzetlenség magában hordja a viszonzás jutalmát.

Versmondó 1. és 2. (Az utolsó négy sort visszhangosítva mondják.)

„Fák, csillagok, állatok és kövek,
szeressétek a gyermekeimet.

Tél, tavasz, nyár, ősz, folyók, ligetek,
Szeressétek a gyermekeimet.
Kínáld őket gyümölcseiddel, almafa,
Tanítsd őket, csillagos éjszaka.

Tanítsd, melegesd te is, drága nap
Csempézd zsebükbe titkos aranyad.

Vad villámok, jó hangyák, kis csigák,
Vigyázz reájuk, hatalmas világ.

Tűz, víz, ég és föld s minden istenek:
Szeressétek, akiket szeretek!”

Zene: Csajkovszkij: B-moll zongoraverseny

FELHASZNÁLT IRODALOM

Mácz István: Örülj velem! Szent Gellért Egyházi Kiadó, Szeged, 1990.

Kun Erzsébet: Családmesék (A szeretet tankönyve). Szent Gellért Egyházi Kiadó, Szeged, 1991.

Szabó Lőrinc: Ima a gyermekekért, Varázskert

Sárközy György: A szeretet himnusza

Áprily Lajos: Kérés az öregséghez

SZERZŐINK, MUNKATÁRSAINK FIGYELMÉBE!

Tisztelettel kérjük szerzőinket, hogy kéziratukat a szerkesztőség címére küldjék: 6725 Szeged, Hattyas sor 10. A borítékra feltétlenül írják rá, hogy *kézirat*. Csak „gépelte”, 8–10 lapnál nem nagyobb terjedelmű kéziratokat fogadunk el. A kéziratot jól áttekinthető kettes sortávolsággal, normál géppapíron, a „gépelési hibák” gondos javításával, a felhasznált szakirodalom pontos feltüntetésével (szerző, cím, hely, kiadó, lapszám) kérjük. A közérthetőség megkívánja azt is, hogy az elkerülhetetlen idegen szakkifejezések magyar megfelelőzéséről, értelmezéséről se feledkezzünk meg. Kérésünk az is, hogy csak nagyon indokolt esetben éljünk a szövegbe iktatott rajzos, ábrás, illusztrációs megoldásokkal.

Nagyon fontos, hogy külön lapra fölírják *beosztásukat, munkahelyük, iskolájuk pontos nevét, helyét, valamint irányítószámot lakcímüket*.

Felhívjuk továbbá szerzőink figyelmét, hogy másodközlésre nem vállalkozunk, hozzáuk küldött írásaikat más folyóiratban nem publikálhatják. Szerkesztőségünknel is érvényes az az általános gyakorlat, hogy kéziratot nem őrzünk meg és nem is küldünk vissza.

A SZERKESZTŐSÉG